

Григорій Кукса

ГК – А сусіднє село Семигір'я називалося. Десь 8 км від нас. То там повністю село бунт зробило і ніяких представників з району туди не пускали до себе. І цілком, так би мовити, як республіка була, велике село. То з Кременчука викликали полк солдатів. Як, воно було у долині. То кругом по горах окружили війська і все, що рухалось по селі - стріляли. То село - Семигір'я.

- *А в вашому селі був “бабський бунт”?* -

ГК – А в нашому селі був “бабський бунт”, а військових не було.

- *Розкажіть дещо про цей “бабський бунт”.* -

ГК - Ну то що наприклад...

- *В деталях.* -

ГК – Тригуб Лакер'я, я знаю прізвище. Закликає - “люди всі разом ідім і те, той реманент - ті сіялки, ті коні, шо ми привезли - розберем, і нам нічого не буде.”

Всі жінки пішли і де які стояли сіялки, плуги - те шо реманент, шо оброблять землю – розібрали, і влада нічого не могла зробити. Агітували. Казали припинить, припинить. Ніхто не послухав. Кождий забрав своє і повіз додому. Коні повезли додому, й все, що було. І такий приклад один із того.

- *Бабського бунту?* -

ГК – Бабського бунту, так.

- *І це жінки?* –

ГК – Це жінки, а мужчини стояли, нібито нейтральні були. Знаєте, але вони там були. Я там був. Я тільки дивився, знаєте. Я тільки пригадую, як той казав - представник каже, вони казали: ідіть добровільно в колгосп. Ідіть - так агітували, а тоді коли розбігався той колгосп, то той каже що: “та ж ви ж ішли добровільно в колгосп”. А він каже “добровільно? Ви ж нас цуркою за серце тягли до колгоспу - отак ми ішли добровільно.” Оце такий, це то шо я можу пам'ятати один із таких “бабського бунту”.

І я тільки можу сказати, те, що то був не стихійний, а то був планований, спланований голод на Україні щоб підірвати потенціальну силу українського народу і то був - плянова акція Центрального Комітету з Москви.